

Zoo diu adeu en el seu «Epíleg»

La banda de Gandia explica la seva trajectòria i la seva retirada amb una darrera cançó que fa balanç dels deu anys de vida del grup

Panxo a «Epíleg»

El passat 7 de gener, **Zoo** anunciava que plegava. El cantant del grup, Panxo, va assegurar a Enderrock que feien una aturada indefinida i que no sabien si **Zoo** tornaria, deixant així la porta oberta tant a un hipotètic retorn d'aquí a uns anys com a un final definitiu. El grup ho va anunciar amb un enigmàtic vídeo titulat "Adéu", que ahir van completar amb la que -tot sembla indicar- serà la seva darrera cançó: "Epíleg", que a través de l'icònic mico del seu logo fa balanç dels 10 anys de trajectòria del grup i apunta alguns motius del final de la banda.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ckY7cq-XZNC>

"Epíleg" és resum, però, sobretot, un manifest que sintetitza molt bé tot el que ha estat **Zoo**, des de l'incipient inici amb "Estiu" fins a la consolidació i l'assoliment d'un èxit sense precedents per a un grup que canta en valencià. El mico relata com a les lletres i rimes de Panxo s'hi van anar sumant el productor Mark Dasousa i la resta de membres del grup: el trombonista Marcos Úbeda, el cantant i guitarrista Arnau Giménez, el teclista i beatmaker Hèctor Galan, el saxofonista Toni Fort Póllet i el baixista Natxo Ciscar.

Tot seguit, la cançó continua rememorant com, a poc a poc, la màquina de la banda es va anar engreixant a mesura que el grup guanyava seguidors i visibilitat. Tot i això, en aquest creixement no escapa de moltes contradiccions, tal com relata el vers "*Molt de jaleo, deshonrats i faranduleo / Algú va pensar en fer cançons?*".

Aquestes contradiccions tenen algunes connexions amb els motius que han portat **Zoo** a aturar-

se. El primer vers de la cançó ja ho evidencia amb un directe "*I si el pas del temps és sols perversió / tu saps de mi massa, jo no sé qui soc o què som*", que més tard s'amplia amb "*Va ser bonico deixar-se la pell, però una faena per a sempre, mai*". Precisament, en el tram final del tema, **Zoo** treu pit de la feina feta al llarg de l'última dècada ("*Busque-nos al sud / on no seguim les modes i ens currem el discurs / de causes comuns, la nostra zona és l'escenari*") i autodefineix el seu llegat musical amb tan sols tres paraules: "Estil, agitació i propaganda".

Per acabar, el conjunt posa punt final a la seva música amb un missatge de cloenda carregat d'optimisme: "*No patiu per mi / que vaig tindre sort i bona vida / missió complida, xé / que he sigut feliç*".